

הכל חיבור פרק ראשון חגיגה

אב"ה

יוסף רשי

מגנוליאס מהטבגד. סהמלה נטה חסכה בדעתנו ומכוון לה זה נט
מכוון לה נזניין ושה פליקט פטור והוא רמז מועט לדילוי מלוקת מהחצצת
כצפת גן קמייה תלם צמץן טום לדמיין' וליפי אסמן כפלשת ויקאל
פלשת שגה לפליטת מסקן היה מדין מלכים מהחצצת נטה: מיליכס
כפינו בדורותינו לנוילו מונגולים

לשליך נטלווי להקצת כלכלה
בגבור
הו הוא ומאי קושיא נטלווי
בשערה ומאי קושיא
תת הקדש לחולין אלא
אלא לכדרתנן ^{ונטלו} אל
יש הרי זה לא מעיל
וחבירו לא מעיל מכדי
מי יומת ^{ונמה} לי חברו
ית הדרתנן אל
של אדם כמוותו אלא
יה שליה מעיל שליח
ינו כהריין החולין
דברי תורה מדברי
לות: מיכתב כתיבן
ונצרכא אלא לכדרתנן
א ויחנוו לי במדבר
ומנהה הנשתם ל'
אף כאן ובחים ומאי
ז עשה אלא אתיא
א ז הוה אמינה ההוא
אי ללא ללא כתוב
חג הוא רלא לין הא
לעתק דכתיב ^{ולא} יlin
א אכלו ושתו וחנוו
ינידינו זבחים וועלות
נמי והכתיב ² זאמור
רmercana אלא מעתה
ויה רכבר הci נמי דחוינו
אותו חג לה' זביחה
ליה רב פפה לאביי

מלואכת מחשבת אסורה תורה. פרכ"י סלה ניכר לנו גוף
כמיון מילכה ואותם שבדלונו לנו סייא צנין זו וזה געול
לזה ימכן לדוח נן מכל מלחמות נמי כגון סותה ג"ע נזנות במקומו
לזה נון ניקום ימייק' (ג') לדוח נון ניקום יק' סהה צבני צבולים וכן כסולע ע"מ

^๔ מלאת מחשבת:
מחשבת לא כחיבא:
לא צריכא לדאמר
ממאי דהאי וחוגות
דلمא חוגו חגא קאמא
רכתי בויחנו לי כי
הגא הוא וכי הימא
משה גם אתה תנתן
דلمא הבי אמר לא סלקא
חולב הגי עד בקר וא
הוּא תרבע לחגא
קאמר רחמנא חולב ו
אלא מעתה הבא בום
דכל השנה כולה יילין
כתריב דלמא اي מהנה
לעשה כרב רחמנא
קרא אחרינא ^๕ ולא
זהוב בערב ביום ד
עלbor עליו בשני לא
מדבר מדבר כתיב ר
וכתיב.htm להלן ובחער
בדבר מה להלן בשער
כהרריין התולין בשער
קבלה לא ילפין: מ
אמר רמי בר חמוא לא
^๖ בהשליח שעשה של
לא עשה שליחות
שליחות אמאי מעיל וכ
הינו כהרריין התולין
קוישיא דלמא שאני מוש
מהרומה מה החם
במוחו אף באן שלוחה
אמר רבא לא נצרא
בעל הבית ולא נוצר ע
עניא Mai קא עבד
בשערה אמר רב אשי
מיד רהוה אמותיא מוש
אמר רב אש לא נצרא
אבן או קורה של היל
נתנה לחבירו הוא מעיל
מיישקל שקלה מה לה
הינו כהרריין התולין
דلمא כדשומואל ד

אלא מן ההלמוד, ר' חנני בא שם שמואל אמר אין למיין מן ההזראה ולא אין דלאגי כל דבריא לא ליגי בעדי: תניינית נאנן לא דהזרקת בכח ויא. ואיקראן אלא בג"ש גמרא לה גזון ווינווע שכברו. ודחין טובא ודברים פושטין חן. ואיקראן אלא בג"ש גמרא לה אונחו לא בדורבון. ובתבון גאנשטן ונונה בדורבון. או אונחו תנען ווירקינן דרבבי תורה מדרבי קבליה לא לילפנן. מעילויו ומי אוקינגן בא נוכר בעל שליח מעעל. שליח מי והות לה יידיע ואצמן מועטה של הקסלה דמלעטל. בשלא מאפרקון הוות לה למדיך וכין דלא דק מעעל. אבל שליח מי איכא למידר הכא.

סח א מ"י פ"ג מ"ב
 זכתת לולא [ק] ט:
סז ב מ"י פ"ג מלילות
 מעילין לולא ה:
סז ב מ"י פ"ג מלילות
 מילוות נולא ה
טו"ז ע ד ס"ה סלן פ"ג
 כט:

סח ד מ"י פ"ג מלילות
 מעילין לולא ס: ס
 ה מ"י ס"ה פ"ג לולא [ק]
טט ו מ"י ס"ה פ"ג לולא

תורה אור השלם

1. ואחר באו משה ואהרן ואנbw רפעה שהלך אמר יי אלוהים ישראל תעד עמי ותחו אביך ברבר שמות ה א
 2. ואמור מטה בסותה תעד גבורנו ומלות העשינו ליל אלוהים שמות י כה
 3. לא תזעב על קץ דם יבוחך ולא כל חלב שותה בג יג עד ערב יא צו את אהרן ואת בניו לאמר לך תזרור הצללה והוא עלה על מוקד על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תודק יא ורואה יא וב
 4. לא יראה לך שאר בבל בבלך שבעת ימים לאילן נן הבשר לאיש תזעב ערב ימים בראשון לכהן דברים טז ז
 5. והשחתם ל' בברבר שנה בית יטראאל עמוס הכה
 6. האחים ובונחה נפקחם ואבבעם יטראאל

הברכרים ממנין אותו
לබרים חדים ומשינו
בקץ כל הדברים אין
מןין אותו אפילו
לדברים רעים. ר' יהודה
שawsה בא בוגרתו דיקיר
בחוצה הארץ לר' חיה
בר בא ובבב וחב לו הרוי
שלחנו איליכם אגד גודלו
ונוה ג' כל דילו רב שמעת
בוש לדמוד לא שמעת
מומר להעטף פולנס
ולההידן גדרים פשושות
מומר במקום שאן טלית
הלהבות שבת.
הלהבות שבת והלהבות
בutorה שאסרו במלוכה.
פוקין ציריך להלבות
להא אדשכנא דאתעכדנא
מלאה דודא פטור ליה.
סידר אבא. דאמר ר' אבא
ההוור גמא ואן גוונטו
בלומא אלא ליטול העפר
טלסטה צאה בוריאצא
כה פורה עלייה שנמנאי.
מקלקל נגב הגמא. דנין
כל המקלקל פטור.
הוון המים הרים לויין
בחות השער. שאן כה
בשערה להחווק ההר אלא
ונואת כתלאו ווועט באאר.
קון הלהבות הלוו דאי
מאוריאראיל מלכא
אסורה ובאה הלהבה
פיטרא לאיבת החשבת
כלומר איזו יטוו במלאה
יעש צויחרין לעשתאותה
מלאה: ירושלמי כתבי
כל הבודחים
וועלון מלען והולדת
מקרא ומושה
ההיל אמרו לו למשה
מסני. אין מוריין לא

המשמעות בהאה לאן האגדה אלא מן התלמוד. ר' הניאו בסוף שמואל אמר אכן למידין מן ההורה ולא מן הולכת ואן. המשמעה בהאה דיאלאן דפלגי אל באאי דאל פלייג בעידי: חינויות מנא נון והקצת בוח ווא. דלאם הקפה דרכ' ביבר הוא כרכוב תכני וכח וחוינו לי בפדרו. וכוחין כוות' וברם פשוטין ווא. ואסיקאן אלא גב' נון לה איטיא מודריך מדריך כהן וכח וחוינו לי בפדרו. וכוחין כוות' ומונח הגשם לי בפדרו. איך איכי אמא תנין בהוריין לילוין בעשרה יון. פולקן לדדרה הויה מדרייב קבל אל לילען. מיטילות נוי אוקטאנא בהא נור בער בעל הבית ולא נוכר השלהת. הליחות עעל. שליחות לי הוות לה ידיעא אינן מנות של הרקש ולמעול. בשלמא מוציא מעות הקדש לחולין אמרין הות לה למידך ובוין ולא דק מעל. אבל שליח מוי איכי למידר hei.